

Щомъ получилъ тия известия, решителниятъ и смѣлъ Стамболовъ телеграфиралъ на Муткурова въ Пловдивъ веднага да замине съ войската си въ София, да обезоружи бунтовниците и да поеме властта въ ржцетѣ си. Съ втора телеграма Стамболовъ подирилъ княза въ Австрия и го поканилъ да се завърне въ България, защото народътъ го иска. Князь Александъръ се обадилъ и отговорилъ, че щомъ народътъ го иска, той ще се завърне, и тръгналъ за България.

Муткуровъ отъ Пловдивъ съ войска стигналъ въ София. Той свикалъ върнитѣ на княза войници и офицери. Измѣнниците и клетвопрестъпниците се разкажали. Тѣ били излъгани отъ главатаритѣ имъ, че цѣлиятъ народъ ужъ искалъ изпжждането на княза. Главатаритѣ съзаклетници избѣгали, а юнкеритѣ се разкажали. Муткуровъ заелъ властта и умиралъ града.

Тържественото връщане на княза. — Отъ Австрия князь Александъръ презъ Румъния стигналъ въ Русе. Стамболовъ и другаритѣ му, княжески намѣстници, много офицери, войски, народъ, ученици, учители, сждии, опълченци, посрещнали княза на русенското пристанище. Князътъ излъзълъ отъ парахода. На среща му застаналъ Стамболовъ съ народа и му казалъ:

— „Съ скръбъ се научихме, че нѣколко души въ София по своя глава Ви извадили отъ България. Народътъ не одобрява тѣхната постъпка. Азъ, като председател на Народното събрание, поехъ властта въ Ваше отсъствие, за да запазя честта на България. Днесъ Ви предавамъ управлението, за да спасите отечеството. Народътъ е съ Васъ,